

Aan de leden van de vaste Kamercommissie OCW
Tweede Kamer
Den Haag

Inleiding MBO Utrecht

MBO Utrecht is een kleinschalige onderwijsinstelling voor middelbaar beroepsonderwijs in Utrecht en omgeving, MBO Utrecht heeft vestigingen in de stad Utrecht en een nevenvestiging in Hilversum.

De circa 75 opleidingen bieden aan 4500 studenten onderwijs, met name BOL en niveau 3 en 4. Dat gebeurt vanuit onze interconfessionele identiteit: met respect voor elkaars meningen en ideeën.

Sinds 2012 zijn de opleidingen van MBO Utrecht verdeeld over 13 herkenbare Academies (bijvoorbeeld: Utrechtse Zorgacademie, Academie voor Economie en Ondernemen, Sportacademie, Herman Brood Academie). Iedere Academie heeft een teammanager die integraal verantwoordelijk is; hij/zij is verantwoordelijk voor de uitvoering van het onderwijs en de onderwijskundige kwaliteit.

De lijnen tussen besluitvoering en uitvoering zijn kort. Onze Academies en de medewerkers zijn herkenbaar voor onze student én het werkveld.

Kleinschaligheid in het MBO

Net zoals minister Bussemaker vinden wij het belangrijk dat studenten zich herkend en erkend voelen binnen onze instelling. “Persoonlijk” is een van onze drie kernwaarden. Dat maken we waar in een instelling waar alle collega’s elkaar weten te vinden en de studenten kennen.

We lezen in de brief van de minister structuurvoorstellen die een oplossing zouden moeten bieden voor een aantal problemen, demografisch, keuzegedrag en doelmatig aanbod. Of schaalgrootte van de instelling of school daar een beslissende rol bij speelt is de vraag; het is vooral een kwestie van de organisatie van het onderwijs. Korte lijnen tussen besluitvorming en uitvoering zijn belangrijk. En om in te spelen op ontwikkelingen in de samenleving (cross-overs, multidisciplinair werken, ...) vinden we harde scheidslijnen tussen mono-sectorale scholen niet effectief.

We willen ons publieke onderwijsgeld in kwaliteitsonderwijs steken. Liever niet in organisatorische maatregelen zonder dat er een aangetoonde relatie met de kwaliteit is. Dit wordt ondersteund door studenten en werkveld. Ook zij zien het liefst dat wij het onderwijsgeld direct in onderwijs steken. Dat we de externe blik houden op de ontwikkelingen in maatschappij en arbeidsmarkt. Dat we onze aandacht houden bij onze core business: het beroepsonderwijs (en niet het intern gericht “organisatie management”).

Goed onderwijs begint in de klas, bij de docent en het onderwijsteam. En in ons beroepsonderwijs ook met de relatie met het werkveld en vervolgonderwijs. Stevige trajecten voor kwaliteitsverbetering zijn ingezet via de uitvoering van onze kwaliteits- en excellentieplannen en de herziene kwalificatiestructuur die vanaf september 2016 in werking treedt. Met deze trajecten bieden we een antwoord op vragen van studenten en werkveld om te differentiëren naar wens en capaciteit van de student en de veranderingen in de maatschappij. Het uitvoeren daarvan vraagt onze inspanning en is het onderwijsgeld waard.

Als we willen voorkomen dat we blijven steken in organisatorische rompslomp is dat eenvoudig te voorkomen: door geen nieuwe wetgeving aan schaalgrootte en besturingsmodellen te verbinden.

Als MBO Utrecht zijn we voorstander van betere samenwerking in de regio, in de breedste zijn van het woord. Dat past ook in de samenleving van de 21ste eeuw, waar multidisciplinariteit, netwerkorganisaties, ondernemerschap, cross-overs aan de orde van de dag zijn. De student staat centraal en moet als toekomstig beroepsbeoefenaar het beste onderwijs krijgen. Het moet mogelijk zijn om de student voor een opleiding een keuze te bieden bij verschillende instellingen in een regio, waarbij er een duidelijk onderscheid is in uitvoering en uitstroomprofielen naar vervolgopleiding of werkveld. Dit helpt de individuele student succesvol te zijn.

Wij ervaren dat er binnen de huidige wetgeving al veel mogelijk is. Meer verscheidenheid om met elkaar samen te werken, zonder de complexiteit of de kosten op te drijven, zou eerder nog een verruiming van de wet- en regelgeving behoeven dan een beperkende wetgeving over structuur en besturingsmodel. Graag zien we dat we als zelfstandige ROC instellingen allemaal de zelfde rechten krijgen, onafhankelijk van omvang. "Size does not matter". Maximale inzet van middelen om aansluiting te vinden bij werkveld, maatschappij en behoeften van de student, dat is wat telt. Als voorbeeld willen we noemen dat we ook als kleinere ROC instelling, die toevallig bestaat naast grotere in de regio, zelfstandig met bedrijfsleven en regionale overheid voor RIF subsidies in aanmerking willen komen.

Wij vragen de minister om binnen de bestaande wettelijke ruimte ons de vrijheid te geven het onderwijs zo in te richten dat we de beste onderwijsresultaten kunnen boeken. En we verzoeken de minister om ruimte te blijven geven aan fundamenteel onderwijskundig onderzoek, zodat eventuele veranderingen in de toekomst gebaseerd zijn op degelijk onderwijskundig onderzoek.